

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	15 พ.ย. 2552	19	6697	5

เที่ยวเวียงแหงเปิดประตูสู่เมือง ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

กระ

แสแห่งการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมกำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ในจังหวัดเชียงใหม่ของเรามีแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งสามารถเข้าไปสัมผัสสภาพของวิถีชีวิตกลุ่มชนวัฒนธรรมอันหลากหลายรวมถึงธรรมชาติป่าเขาอันแสนงาม

แต่ที่บริเวณรอยต่อระหว่างอำเภอเชียงดาวกับชายแดนของประเทศพม่าเขตอำเภอเวียงแหง กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่นักเดินทางเคยเข้าไปเยือนเมืองเวียงแหงแล้วกลับออกมาพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า เมืองเวียงแหงแห่งนี้เป็นเมืองที่เงียบสงบวิถีชีวิตของผู้คนดำเนินไปอย่างเรียบง่าย

ง่ายภายใต้โอบกอดของขุนเขาและธรรมชาติจากการที่เมืองเวียงแหงเป็นเมืองที่ติดชายแดนประเทศพม่าจึงทำให้มีชนกลุ่มน้อยหลายเผ่าพันธุ์เข้ามาอาศัยอยู่ บางส่วนก็ได้อพยพเข้ามาจากต่างถิ่น ในจำนวนนี้มีกลุ่มชาวเขาที่อาศัยไปมาระหว่างแนวเขาประเทศไทยกับพม่า ซึ่งแต่ละชนเผ่าก็มีประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

ความโดดเด่นของอำเภอเวียงแหง

นอกจากมีธรรมชาติที่สวยงามแวดล้อมแล้ววัฒนธรรมประเพณีของชนเผ่า โดยเฉพาะชาวไทใหญ่ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลุ่มชนที่มีจำนวนมากที่สุดนั้นกลายเป็นจุดขายที่สำคัญของเวียงแหง และสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเยือนปีละจำนวนมาก นอกจากนั้นอำเภอเวียงแหงยังเป็นประตูเข้าออกที่สามารถเดินทางผ่านไปยังประเทศพม่าทางจุดผ่อนปรนช่องหลักแต่ง ซึ่งถ้าหากได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น

ร้อยเรื่อง
เมืองล้านนา
ปีที่ ๑๑

จัดการที่เป็นระบบเชื่อแน่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งประวัติศาสตร์ของการสร้างเมืองเวียงแหงนั้นมีตำนานเล่าขานมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลว่า เมื่อองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้จาริกเข้ามายังดินแดนสุวรรณภูมิจนมาถึงเชิงดอยลูกหนึ่งชื่อว่า “ดอยห้วยผักกูด” และได้พักแรมอยู่ที่นั่น 1 คืน พอรุ่งเช้าได้มีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงได้นำข้าวปลาอาหารพร้อมแดงโมมาถวายสากของพระพุทธเจ้าในระหว่างที่กำลังเสวยแดงโมอยู่นั้นพระทนต์ (ฟัน) ก็กระเเทาะออกมา (คำว่า “กระเเทาะ” หรือ “แตก” นั้นภาษาท้องถิ่นเรียกว่า “แหง”) สากของพระพุทธเจ้าจึงได้อาพันธ์ที่กระเเทาะวางไว้ที่นั่น แล้วจึงทรงตั้งชื่อ

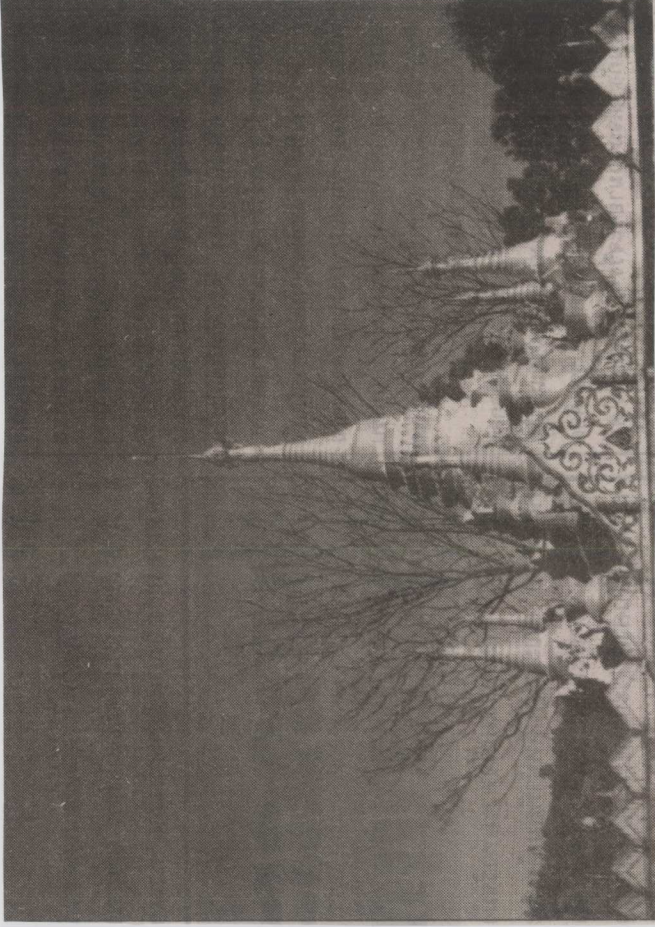
ชื่อหนังสือพิมพ์
เสียงใหม่วิไล

วันที่ 15 พ.ย. 2552

ปีที่ 19

ฉบับที่ 6697

หน้า 5

เมืองแห่งนี้ว่า “เมืองแห่ง” หลังจากที่ได้ค้น
แต่ไม่เสร็จก็โยนเปลือกแดงโมลงที่ห้วยผกูด
และกลายมาเป็นลำห้วยชื่อว่า “แม่แดง” ในปัจจุบัน
หลังจากชื่อของเวียงแห่งนี้เป็นที่รู้จักใน
ฐานะเมืองที่อยู่ติดชายแดนประเทศอันวัฒนธรรม
ของชนเผ่าที่นำสนใจมากที่สุด จึงทำให้มีนัก
ท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนเมืองเล็กๆ แห่งนี้
อย่างไม่ขาดสาย และด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้
หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้พยายามเปิด

เมืองแห่งนี้ออกสู่สายตาคนภายนอกรวมถึง
ทิศทางการส่งเสริมให้มีสถานที่ท่องเที่ยว
ของเชียงใหม่จะสอดคล้องกับการเปิด
แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของอำเภอเวียง
แห่งเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะวัฒนธรรมของ
กลุ่มชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในอำเภอเวียงแห่งจึงก่อ
ให้เกิดวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรม
อันทรงคุณค่าเหล่านี้จึงเป็นหน้าตาของเวียง
แห่งที่จะเผยแพร่ออกไปสู่สายตาของนักท่องเที่ยว

เที่ยวอันเป็นการพัฒนาเมืองและเปิดประตู
เวียงแห่งสู่โลกภายนอกมากยิ่งขึ้น

เมื่อใครที่เดินทางมาเยือนเวียงแห่ง
นอกจากจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรมประเพณี
ของชนเผ่าแล้ว เมืองเวียงแห่งยังมีแหล่งท่องเที่ยว
ที่เกี่ยวข้องที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อีกที่หนึ่ง ซึ่ง
ใครที่มาเยือนเวียงแห่งแล้วไม่ได้มานมัสการ
พระบรมธาตุแสนไหก็ยังไม่ถือว่ามาไม่ถึงเวียงแห่ง
พระบรมธาตุแสนไหเป็นปูชนียสถาน

สำคัญคู่เมืองเวียงแห่งมาช้านาน ด้านงานการ
สร้างพระบรมธาตุแสนไหนั้นเล่าสืบต่อกันมาว่า
หลังจากที่พระพุทธเจ้าทรงเสวยแดงไม้ที่ชาว
กะเหรี่ยง (ยาง) นำมาถวายแล้ว พระทนต์ (ฟัน)
ก็ได้กะเทาะออกมา พระองค์จึงได้มอบฟันที่
กะเทาะนั้นให้อุบาสกอุบาลีชาวกะเหรี่ยง
เพื่อเป็นทาน แล้วจึงนำพระทนต์นั้นไปบรรจุ
ก่อเป็นสถูปไว้บนยอดเขาแห่งนี้ ซึ่งปัจจุบัน
เป็นที่ประดิษฐานพระบรมธาตุแสนไห

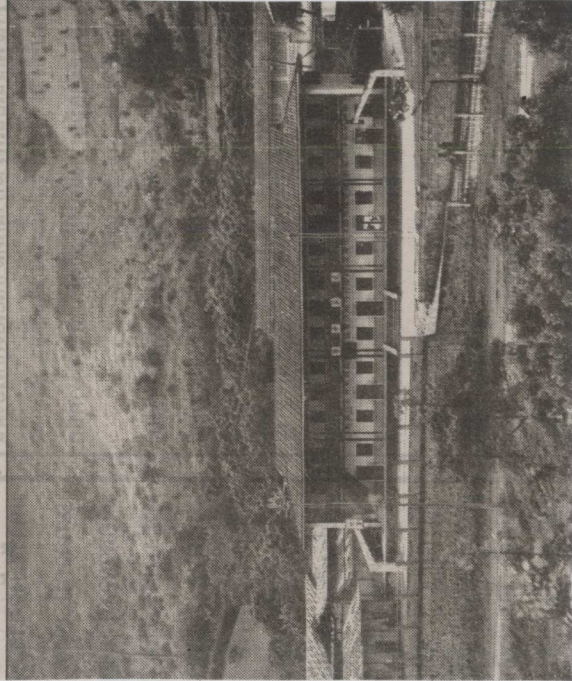
ชื่อหนังสือพิมพ์ เสียงใหม่นิวส์	วันที่ 15 พ.ย. 2552	ปีที่ 19	ฉบับที่ 6697	หน้า 5
---	-------------------------------	--------------------	------------------------	------------------

ในสมัยของพระยาเจตบุตร เจ้าเมืองเมืองแหง ได้เกิดอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์แก่องค์พระธาตุขึ้นเมื่อมีแสงรัศมีแผ่สว่างไปทั่วบริเวณนั้น ชาวกะเหรี่ยงจึงได้นำความไปกราบทูลให้พระยาเจตบุตรทราบ พระองค์ก็ทรงเป็นปิติล้นพ้น จึงได้พาเหล่าเสนาทหารไปนมัสการกราบไหว้สักการะบูชาพร้อมทั้งตั้งจิตอธิษฐานขอขมาวิปัติปาฏิหาริย์เช่นเดิม กลางคืนพระบรมธาตุก็เกิดปาฏิหาริย์เช่นเดิม โดยมีแสงรัศมีรุ่งโรจน์สว่างไสว เมื่อพระยาเจตบุตรเห็นเช่นนั้นก็เกิดศรัทธาเลื่อมใส จึงประกาศให้ประชาชนชาวเมืองร่วมใจกันก่อสร้างพระบรมธาตุขึ้น จากตำนานดังกล่าวจึงกล่าวว่า

ภายใต้ภูเขาที่ประดิษฐานพระบรมธาตุนั้นมีถ้ำซึ่งภายในมีทรัพย์สมบัติอันมีค่ามหาศาลนับประมาณมูลค่าได้ถึงแสนไห ดังนั้นพระบรมธาตุแห่งนี้จึงชื่อว่า “พระบรมธาตุแสนไห”

พระบรมธาตุแห่งนี้ผ่านการบูรณะมาแล้วหลายยุคหลายสมัย โดยครั้งล่าสุดเมื่อปี พ.ศ.2539 ซึ่งเป็นปีแห่งกาญจนาภิเษกเนื่องใน

วโรกาสมหามงคลที่พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชสมบัติเป็นปีที่ 50 ประชาชนชาวไทยต่างร่วมกันเข้าร่วมกับข้าราชการและพระสงฆ์จึงได้ทำการบูรณะองค์พระบรมธาตุขึ้นครั้งใหญ่ โดยการห่มทองจังโกทั้งองค์

การที่เมืองเวียงแหงเป็นเมืองที่โอบล้อมด้วยธรรมชาติป่าเขาและมีชนกลุ่มต่างๆ อาศัยอยู่นั้น จึงได้รับการผสมผสานของวัฒนธรรมที่หลากหลายและกลมกลืน ที่สำคัญอำเภอเวียงแหงยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมากมายซ่อนเร้นอยู่เพื่อรอคอยให้นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนได้ค้นหา

จักรพงษ์ กาญจนา
jakpong@chiangmainews.co.th

ชื่อนักสืบพิพม์ เชียงใหม่	วันที่ 15 พ.ย. 2552	ปีที่ 19	ฉบับที่ 6697	หน้า 5
------------------------------	------------------------	-------------	-----------------	-----------

๕๐๕๐๕๐ กีฬาทางศาสนาส่งเสริมให้มีสถานที่ท่องเที่ยวของ
เชียงใหม่ นั่นคือ สอดคล้องกับการเปิดแหล่งท่องเที่ยวทาง
วัฒนธรรมของอำเภอเวียงแหงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งวัฒนธรรมของกลุ่มชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในอำเภอเวียง
แหงก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ วัฒนธรรมอันทรง
คุณค่าเหล่านี้เองจึงเป็นหน้าตาของเวียงแหงที่จะเผยแพร่
ไปสู่สายตาของนักท่องเที่ยวอันเป็นการพัฒนาเมืองและเปิด
ประตูเวียงแหงสู่โลกภายนอกมากยิ่งขึ้น ๕๐๕๐๕๐